

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2019. május 8. *

„Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – Vállalkozások átruházása – 2001/23/EK irányelv – Az 1. cikk (1) bekezdése – Hatály – Az átruházás értékelésének szempontjai – Az ügyfélkör átadása – Az összes pénzügyi szolgáltatásnak egy tőzsdetársasághoz történő átvitele és a munkavállalók átvételének kizárása”

A C-194/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Vrhovno sodišče (legfelsőbb bíróság, Szlovénia) a Bírósághoz 2018. március 19-én érkezett, 2018. február 20-i határozatával terjesztett elő a

Jadran Dodič

és

a **Banka Koper**,

az **Alta Invest**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök, D. Šváby és N. Piçarra (előadó) bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- J. Dodič képviseletében M. Blatnik és M. Dodič jogászok,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Kellerbauer és B. Rous Demiri, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: szlovén.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL 2001. L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.) 1. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Jadran Dodič és a Banka Koper, valamint az Alta Invest közötti, az előbbi munkaszerződése megszüntetésének jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001/23 irányelv (3) preambulumbekszéde kimondja, hogy „[s]zükség van a munkavállalók védelmére a munkáltató személyének megváltozása esetén, különös tekintettel jogaik védelmének biztosítására.”
- 4 Ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
 - „a) Ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén [helyesen: szerződés vagy egyesülés alapján történő átruházása esetén].
 - b) Az a) albekezdésnek és ennek a cikknek a további rendelkezései tárgyában, ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson.”

A szlovén jog

- 5 A Zakon o delovnih razmerih (a munkaügyi kapcsolatokról szóló törvény, az Uradni list RS 21/13. száma; a továbbiakban: ZDR) 73. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A vállalkozásnak vagy egy részének jogi úton történő átruházása esetén – amelyre a törvény, egyéb jogszabályi rendelkezés, jogügylet, jogerős ítélet, egyesülés vagy a munkáltató személyében bekövetkezett változás alapján került sor – a munkavállalóknak az átruházás napján az átruházó munkáltatónál fennálló szerződéses jogai, valamint a munkaviszonyból eredő minden egyéb jog és kötelezettség átszáll a szerző munkáltatóra.”
- 6 A ZDR 88. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése a következőket írja elő:

„A munkavállaló munkaszerződésének munkáltató általi rendes felmondásának indokai a következők:
a meghatározott feladatok munkaszerződésben előírt feltételek mellett történő végzése szükségességének megszűnése a munkáltató részéről felmerülő gazdasági, szervezési, műszaki, strukturális vagy a munkáltatóval kapcsolatos hasonló okok miatt.”

7 A ZDR 89. cikke (1) bekezdésének hetedik francia bekezdése értelmében:

„[...] a munkaszerződés rendes felmondása esetében megalapozatlan indoknak kell tekinteni az e törvény 73. cikkének (1) bekezdése szerinti, a munkáltató személyében bekövetkezett változást is”.

8 A Zakon o trgu finančnih instrumentov (a pénzügyi eszközök piacairól szóló törvény, az Uradni list RS 108/10. száma; a továbbiakban: ZTFI) 159. cikkének (1) bekezdése tartalmazza az abban az esetben alkalmazandó szabályokat, „[a]mennyiben a tőzsdeügynöki társaság részvényeseinek gyűlése határozatot hoz a tőzsdeügynöki társaság megszüntetéséről és a felszámolási eljárás megkezdéséről, vagy határozatot hoz a tőzsdeügynöki tevékenység oly módon történő módosításáról, hogy a társaság többé már nem nyújt befektetési szolgáltatásokat és nem végez ilyen tevékenységeket”.

9 A ZFTI 159. §-ának (3) bekezdése a következőket írja elő:

„Az e cikk (1) bekezdésében foglalt esetben a pénzügyi közvetítő társaság köteles:

1. elvégezni az összes szükséges tevékenységet

- az ügyfelei pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeinek,
- az ügyfelek dematerializált értékpapírjaihoz tartozó számláknak, valamint
- az ügyfelek részére nyújtott egyéb szolgáltatásoknak

egy másik személy részére történő átruházása érdekében, amely személy e törvény 32. cikke alapján jogosult arra, hogy Szlovéniában befektetési szolgáltatásokat nyújtson és ilyen tevékenységeket végezzen;

2. biztosítani azt, hogy az e bekezdés 1. pontjában említett személy megszerezze:

- a befektetési szolgáltatásokkal és tevékenységekkel kapcsolatos összes olyan dokumentációt, amelyet a tőzsdeügynöki társaság köteles volt megőrizni, valamint
- a tőzsdeügynöki társaságnak az e dokumentáció kezelésével és megőrzésével, valamint az ahhoz való hozzáféréssel kapcsolatos valamennyi kötelezettségét és felelősségét.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 2011. december 23-án a Banka Koper határozatot hozott a befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint tőzsdeügynöki tevékenységek nyújtásának megszüntetéséről.

11 2012. június 27-én e bank az Alta Investtel a ZFTI 159. cikke értelmében átruházási szerződést kötött, amely alapján az előbbi az utóbbira ruházta át az ügyfeleinek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeit, az ügyfelek dematerializált értékpapírjaihoz tartozó számlákat, az egyéb befektetési szolgáltatásokat és a ZTFI értelmében vett kiegészítő szolgáltatásokat, valamint az adattárat, azaz a befektetési szolgáltatásokkal és tevékenységekkel kapcsolatos azon dokumentációt, amelyet köteles volt megőrizni az ügyfelek számára. Ezenkívül megállapodtak abban is, hogy a Banka Koper nem saját nevében eljáró tőzsdeügynökként tevékenykedik az Alta Invest érdekében.

12 2012 júliusában a Banka Koper tájékoztatta azon ügyfeleket, akik részére tőzsdeügynöki szolgáltatásokat nyújtott, hogy megszünteti e tevékenységet. Ennek keretében különösen felhívta az ügyfelek figyelmét arra, hogy lehetőségük van az Alta Investhez fordulni, amely e tekintetben olyan különös előnyöket kínál számukra, mint az átruházással kapcsolatos költségek átvállalása. A Banka Koper arról is

tájékoztatta ügyfeleit, hogy amennyiben nem nyilatkoznak, az úgy tekintendő, hogy elfogadták, hogy az Alta Invest átvegye őket. A Banka Koper ügyfeleinek 91%-a ténylegesen átment az Alta Investhez, és a többségük kifejezetten kinyilvánította azon akaratát, hogy a továbbiakban ez utóbbihoz tartozzon.

- 13 Ezt követően a Banka Koper kizárták a ljubljanoi (Szlovénia) tőzsdén való kereskedésből és a Szlovén Nemzeti Bank határozatot hozott, amellyel felhatalmazta a Banka Koper arra, hogy nem saját nevében eljáró tőzsdeügynökként nyújtson szolgáltatásokat.
- 14 2012. szeptember 17-én a Banka Koper új belső szabályzatot fogadott el a munkakörök észszerűsítésével kapcsolatban, amellyel megszüntette a befektetési szolgáltatási egységét, azaz a tőzsdeügynöki munkakörhöz tartozó állásokat is.
- 15 Ebben az összefüggésben gazdasági okokra hivatkozva a Banka Koper befektetési szolgáltatási egysége összes munkavállalójának munkaszerződését megszüntették, beleértve a J. Dodič által 2011. június 30-án kötött, határozatlan időre szóló tőzsdeügynöki munkaszerződést is, amelynek megszüntetésére 2012. október 11-én került sor.
- 16 A Banka Koper időközben ezen befektetési szolgáltatási egység összes munkavállalója számára egyéb munkakör betöltésére vonatkozó új munkaszerződések megkötését ajánlotta fel.
- 17 J. Dodič ezt az ajánlatot elutasította, mivel úgy vélte, hogy a felajánlott munkakör nem felel meg számára. Ezt követően megtámadta az elbocsátását, és a szlovén bíróságok előtt kérte a munkakörébe a Banka Koperhez vagy akár az Alta Investhez történő visszahelyezését. Álláspontja szerint a Banka Koper a ZDR 73. cikke alapján – amely a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését ülteti át a szlovén jogba – az Alta Investre ruházta át tőzsdei kereskedelmi tevékenységét. Következésképpen a 2012. június 27-i átruházási szerződés által előirányzott átruházást követően a befektetési szolgáltatási tevékenységet a Banka Koper operatív egységei és hálózatai az Alta Investen belül folytatják tovább.
- 18 A Banka Koper az említett bíróságok előtt előadta, hogy miután úgy határozott, hogy megszünteti ügyfelei számára a tőzsdeügynöki szolgáltatások nyújtását, a ZFTI 159. cikke értelmében ezen ügyfelek dematerializált értékpapírjaihoz tartozó számláit köteles volt átvinni egy, Szlovéniában ugyanezen szolgáltatások nyújtására jogosított másik jogi személyhez. Kiemelte, hogy az átruházás nem érintette sem a munkavállalókat, sem a helyiségeket, sem a munkaeszközöket, továbbá az ügyfelei kiválaszthatták, hogy ki nyújtsa számukra a jövőben a befektetési szolgáltatásokat.
- 19 Ráadásul az Alta Invest úgy érvel, hogy az átruházási szerződés a ZTFI 159. cikke alkalmazásának közvetlen következménye.
- 20 Az elsőfokú nemzeti bíróság azt állapította meg, hogy a vállalkozás átruházásának feltételei nem valósultak meg, mivel a vállalkozás gazdasági vagy funkcionális szempontból nem tartotta meg identitását. Kiemelte egyfelől, hogy a Banka Koper és az Alta Invest között létrejött átruházási szerződés nem írta elő az anyagi javak, a jogok és a munkavállalók átruházását sem, másfelől az ügyfelek szabad akaratukból vitték át értékpapírjaikat az Alta Investhez vagy „bármely más pénzügyi közvetítő társasághoz”. E feltételek mellett az említett szerződés szerinti átruházás nem minősülhetett a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozás átruházásának” vagy „a vállalkozás egy része” átruházásának.
- 21 A fellebbviteli bíróság még azt is kimondta, hogy azért sem állt fenn a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett vállalkozás átruházása, mivel a Banka Koper és az Alta Invest között létrejött átruházási szerződés nem járt a munkáltatónak az ezen rendelkezés értelmében vett megváltozásával. E bíróság meghatározónak minősítette, hogy nem került sor az ügyfélkörnek az első vállalkozástól a második vállalkozás részére történő átadására. E tekintetben pontosította, hogy az a körülmény, hogy ezen ügyfelek jóformán teljes köre ténylegesen úgy döntött, hogy átmegy az Alta Investhez, nem elégséges a 2001/23 irányelv értelmében vett „vállalkozás átruházása” fennállásának

megállapításához. Egyébiránt ugyanezen bíróság szerint az a körülmény, hogy a Banka Koper – többek között az Alta Invest részére – továbbra is végzett tőzsdeügynöki tevékenységet, megerősíti, hogy nem áll fenn vállalkozás átruházása.

- 22 J. Dodič ezen ítélettel szemben indított felülvizsgálati keresetet a kérdést előterjesztő bíróság előtt, amelyben többek között úgy érvelt, hogy az alapján, hogy a Banka Koper ügyfeleinek 91%-a ténylegesen átvitte értékpapírjait az Alta Investhez, meg lehet állapítani a vállalkozás átruházásának fennállását.
- 23 E bíróság e keresetet azzal az indokkal utasította el, hogy a tőzsdeügynöki tevékenység megszüntetése, a nem saját nevében végzett tőzsdeügynöki tevékenység és az anyagi eszközök, a munkavállalók vagy a szervezeti struktúra átruházásának hiánya alapján nem állapítható meg a 2001/23 irányelv értelmében vett „vállalkozás átruházásának” fennállása. Kiemelte továbbá a Banka Koper ügyfeleinek választási szabadságát, valamint az ez utóbbi vállalkozást terhelő azon törvényes kötelezettséget, hogy biztosítsa ezen ügyfelek jogainak folyamatosságát azáltal, hogy az összes dokumentumot egy másik tőzsdeügynöki társaságnak adja át abban az esetben, ha az említett ügyfelek a tevékenység megszüntetésének bejelentését követően már nem tesznek rendelkezést.
- 24 J. Dodič így alkotmányossági panaszt nyújtott be az Ustavno sodišče Republike Slovenije (alkotmánybíróság, Szlovénia) előtt, amelyben a 2001/23 irányelv nyilvánvalóan hibás és önkényes értelmezésére, valamint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bírósághoz való benyújtására irányuló kérelmének indokolás nélküli elutasítására hivatkozott. E bíróság megsemmisítette a Vrhovno sodišče (legfelsőbb bíróság, Szlovénia) ítéletét és visszautalta elé az ügyet. Lényegében úgy vélte, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem válaszolt a kérelmező által a 2001/23 irányelv értelmében vett „vállalkozás átruházása” fennállásával kapcsolatosan előterjesztett kérdésre.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság a szóban forgó ügy e második vizsgálata keretében arra keresi a választ, hogy a jelen ügy körülményei között megállapítható-e, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozás átruházása” áll fenn.
- 26 Mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy az ügyfelek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeinek, a dematerializált értékpapírjaikhoz tartozó számláknak és egyéb befektetési szolgáltatások, valamint a dokumentációknak egy másik, arra jogosított vállalkozásra történő átruházása olyan törvényi feltétel volt, amelyet a Banka Kopernek tőzsdeügynöki tevékenységének megszüntetése esetén teljesítenie kellett. A kérdést előterjesztő bíróság ezt követően rámutat, hogy a Banka Koper ügyfeleit ez az átruházás nem kötelezte, mivel továbbra is jogukban állt megválasztani az új tőzsdeügynöki társaságukat. Végül arra emlékeztet, hogy a Banka Koper sem a munkavállalóit, sem anyagi eszközeit, sem pedig szervezeti struktúráit nem ruházta át az Alta Investre. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a vállalkozás átruházása fennállásának megállapítása esetén nyilvánvaló, hogy a munkavállalók átvételét kizáró szerződéses kikötés semmilyen hatást nem fejt ki, és így kétségei nem érintik azt, hogy az átruházási szerződés felei kizárhatták-e a munkavállalók átvételét.
- 27 E körülmények között a Vrhovno sodišče (legfelsőbb bíróság, Szlovénia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2001/23/EK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését, hogy a vállalkozás vagy egy része jogi úton történő átruházásának minősül az a jelen ügy körülményei szerinti átruházás (az ügyfelek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeinek, azaz értékpapírjainak, valamint az ügyfelek dematerializált értékpapírjaihoz tartozó számláknak és dokumentációnak az átruházása) akkor is, hogy azt követően, hogy az elsőrendű alperes megszüntette a tőzsdeügynöki tevékenységet, a másodrendű alperesnek az e szolgáltatások nyújtásával való felhatalmazása végeredményben a megbízók (ügyfelek) döntésétől függött?

- 2) Ilyen körülmények között meghatározó-e azon megbízók száma, akik részére a másodrendű alperes jelenleg ezeket a szolgáltatásokat azt követően nyújtja, hogy az elsőrendű alperes a tőzsdeügynöki tevékenységet megszüntette?
- 3) Az a körülmény, hogy az elsőrendű alperes az ügyfelekkel kapcsolatos tevékenységét nem a saját nevében eljáró tőzsdeügynöki társaságként folytatja, és ennek keretén belül együttműködik a másodrendű alperessel, befolyásolja-e valahogyan a vállalkozás vagy üzlet átruházása fennállásának megállapítását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 28 A kérdést előterjesztő bíróság az együttesen vizsgálandó, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseivel lényegében arra keres választ, hogy az 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az, hogy az első vállalkozás ügyfeleinek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeit e vállalkozás tevékenységének megszűnését követően a nemzeti jogszabályok értelmében megkötendő szerződés alapján egy második vállalkozás veszi át, vállalkozás vagy a vállalkozás részei átruházásának minősül-e még akkor is, ha egyfelől az első vállalkozás ügyfelei továbbra is szabadon dönthetnek úgy, hogy nem bízzák a második vállalkozásra a tőzsdei befektetéseik kezelését, másfelől az első vállalkozás a továbbiakban nem saját nevében eljáró tőzsdeügynöki társaságként működik, és e téren együttműködik a második vállalkozással.
- 29 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának terjedelmét nem lehet kizárólag a szöveg szerinti értelmezés alapján értékelni. Ezen irányelv különböző nyelvű változatai közötti eltérés, valamint a „szerződéses átruházás” fogalmára vonatkozó nemzeti szabályozások különbözőségei miatt e fogalmat kellően rugalmasan kell értelmezni az említett irányelv célkitűzésének teljesülése érdekében, amely – amint a (3) preambulumbekkezdéséből is kitűnik – a munkavállalók jogainak a munkáltató személyének megváltozása esetén történő védelmében áll (2011. január 20-i CLECE ítélet, C-463/09, EU:C:2011:24, 29. pont; 2017. július 20-i Piscarreta Ricardo ítélet, C-416/16, EU:C:2017:574, 37. pont).
- 30 Ezután hangsúlyozni kell, hogy a 2001/23 irányelv akkor alkalmazandó, ha a vállalkozás átruházása állandó jelleggel megszervezett gazdasági tevékenységre vonatkozik. Az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti „egység” fogalma a személyek és erőforrások olyan szervezett csoportjára utal, amely lehetővé teszi elkülönült célú gazdasági tevékenység kifejtését (lásd ebben az értelemben: 1998. december 10-i Hidalgo és társai ítélet, C-173/96 és C-247/96, EU:C:1998:595, 25. pont; 2010. július 29-i UGT-FSP ítélet, C-151/09, EU:C:2010:452, 26. pont).
- 31 Az alapügyben nem vitatott, hogy a Banka Koper befektetési szolgáltatási egysége gazdasági egységnek minősül, mivel ez az egység rendelkezett olyan emberi és logisztikai eszközökkel, amelyek lehetővé tették, hogy a megbízók javára nyújtott tőzsdeügynöki szolgáltatásokból és befektetési tevékenységből álló gazdasági tevékenységet végezzen.
- 32 Ilyen feltételek mellett az a körülmény, amely szerint a Banka Koper, miután a ZTFI 159. cikke értelmében megszüntette a befektetési szolgáltatások nyújtását és az ilyen tevékenységek végzését, valamint a kiegészítő szolgáltatások nyújtását, továbbra is nem saját nevében eljáró tőzsdeügynöki társaságként működik és e téren együttműködik a megbízókkal, köztük az Alta Investtel, főszabály szerint nem befolyásolja, hogy az alapügyben szereplő művelet a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében „a vállalkozás részeinek átruházásaként” minősítendő-e.
- 33 Emlékeztetni kell végül arra, hogy annak meghatározásához, hogy a vállalkozások vagy a vállalkozások részeinek e rendelkezés értelmében vett átruházásáról van-e szó, az a körülmény a döntő kritérium, hogy a gazdasági egység megőrzi-e identitását, ami különösen a működés tényleges folytatásának vagy

átvételének eredménye (1998. december 10-i Hidalgo és társai ítélet, C-173/96 és C-247/96, EU:C:1998:595, 21. pont; 2015. szeptember 9-i Ferreira da Silva e Brito és társai ítélet, C-160/14, EU:C:2015:565, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 Annak megállapításához, hogy e feltétel teljesül-e, a szóban forgó művelet jellemző összes ténybeli körülményt együttesen kell figyelembe venni, amelyek között szerepel az érintett vállalkozás vagy üzlet típusa; az, hogy sor került-e tárgyi eszközök, azaz ingatlanok vagy ingóságok átruházására; az immateriális javak értéke az átvétel időpontjában; az, hogy sor került-e a vállalkozás új vezetője által a személyi állomány jelentős részének átvételére, az ügyfélkör átadására; az átruházás előtti és utáni tevékenységek hasonlóságának mértéke; e tevékenységek esetleges felfüggesztésének időtartama (2015. szeptember 9-i Ferreira da Silva e Brito és társai ítélet, C-160/14, EU:C:2015:565, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Ezek az elemek azonban a szempontoknak csupán egy részét jelentik az összes felmerülő jelenség megítélése során, és emiatt nem lehet őket elszigetelten értékelni (2015. szeptember 9-i Ferreira da Silva e Brito és társai ítélet, C-160/14, EU:C:2015:565, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A különböző kritériumoknak tulajdonítandó jelentőség szükségszerűen különösen a végzett tevékenységektől vagy a vállalkozásban, az üzletben vagy az üzletrészben alkalmazott termelési, illetve üzemeltetési módszerektől függően változik (2015. szeptember 9-i Ferreira da Silva e Brito és társai ítélet, C-160/14, EU:C:2015:565, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Az alapügyben nem vitatott, hogy – amint arra a Bizottság írásbeli észrevételeiben rámutatott – a szóban forgó egység által végzett gazdasági tevékenység folytatásához nincs szükség lényeges tárgyi eszközökre. Épp ellenkezőleg, mivel e gazdasági tevékenység elsődlegesen immateriális javakon alapul, azok átvitele nyilvánvalóan jelentőséggel bír a „vállalkozás részei átruházásaként” való minősítés szempontjából.
- 37 A megbízók – a jelen esetben az ügyfelek – pénzügyi és egyéb vagyoni eszközök által megtestesített immateriális javai, a számlák, az egyéb befektetési szolgáltatások és a kiegészítő szolgáltatások, valamint az adattár, azaz a befektetési szolgáltatásokkal és tevékenységekkel kapcsolatos dokumentáció vezetése ugyanis a jelen ítélet 33–35. pontjaiban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a szóban forgó gazdasági szereplő identitásához tartozik.
- 38 Márpedig ezen eszközök átvételének szükségszerű feltétele, hogy az ügyfelek azt kifejezetten vagy hallgatólagosan elfogadják, mivel olyan körülmények között, mint amelyenkről az alapügyben szó van, az a vállalkozás, amely megszűnteti tevékenységét, nem írhatja elő ügyfeleinek, hogy befektetéseik kezelését az általa megjelölt vállalkozásra bízzák.
- 39 Ebből az következik egyfelől, hogy az a körülmény, hogy a Banka Koper ügyfeleit nem kötelezte az Alta Investtel megkötött átruházási szerződés, és szabadon dönthettek, hogy értékpapírjaikat átviszik-e ez utóbbihoz, önmagában – amint erre a kérdést előterjesztő bíróság rámutat – nem képezheti akadályát annak, hogy azt a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében „a vállalkozás részeinek átruházásaként” minősítsék.
- 40 Ebből másfelől az következik, hogy az ügyfélkör átadásának fennállását bizonyítani kell ahhoz, hogy az alapügyben szereplő művelet „a vállalkozás részei átruházásának” minősülhessen.
- 41 Ehhez a körülmények általános értékelését kell elvégezni, melynek során többek között figyelembe kell venni azon intézkedéseket, amelyek jellegüknél fogva a Banka Koper ügyfeleit arra ösztönözték, hogy befektetéseik kezelését az Alta Investre bízzák.
- 42 Így a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy figyelembe vegye azt, hogy az ügyfelek kifejezetten rendelkeztek-e a számláiknak az Alta Investhez való átviteléről, vagy sem, illetve hogy sor került-e a számláikkal kapcsolatos adattárak ellenkező rendelkezés hiányában történő átadására. Ennek keretében

annak meghatározása is az ő feladata, hogy a ZTFI 159. cikkének (3) bekezdése azt írja-e elő, hogy valamely tőzsdeügynöki társaság, amely elhatározza e tevékenysége megszüntetését, az ügyfeleinek számláira vonatkozó dokumentációt egy olyan személyre ruházza át, amely jogosult arra, hogy Szlovéniában befektetési szolgáltatásokat nyújtson és ilyen tevékenységeket végezzen, avagy e dokumentáció több személyre is átruházható.

- 43 További figyelembe veendő körülmény, hogy olyan pénzügyi ösztönzésről is szó van, mint az eszközöknek az Alta Investhez való átviteléhez kapcsolódó költségek átvállalása.
- 44 Ezenkívül, noha az a körülmény, hogy a Banka Koper ügyfeleinek 91%-a elfogadta, hogy befektetéseik kezelését az Alta Invest végezze, alkalmas az ilyen ösztönző intézkedések hatékonyságának alátámasztására, ugyanakkor a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „átruházásként” való minősítés pusztán e megállapítás alapján nem állja meg a helyét, mivel arra egyébként is az átruházási szerződésnek a két vállalkozás közötti megkötése után került sor.
- 45 Végül, végső soron az alapeljárás tényeinek értékelésére és a nemzeti jogszabályok értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező, kérdést előterjesztő bíróság feladatát képezi annak megállapítása, hogy fennáll-e a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozás átruházása” (lásd ebben az értelemben: 2018. augusztus 7-i Colino Sigüenza ítélet, C-472/16, EU:C:2018:646, 45. pont; 2018. december 6-i Montag ítélet, C-480/17, EU:C:2018:987, 34. pont).
- 46 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az, hogy az első vállalkozás ügyfeleinek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeit e vállalkozás tevékenységének megszűnését követően a nemzeti jogszabályok értelmében megkötendő szerződés alapján egy második vállalkozás veszi át, még akkor is a vállalkozás vagy a vállalkozás részei átruházásának minősülhet, ha az első vállalkozás ügyfelei továbbra is szabadon dönthetnek úgy, hogy nem bízzák a második vállalkozásra a tőzsdei befektetéseik kezelését, amennyiben az ügyfélkör átadása bizonyított, amelynek értékelése a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ennek keretében az „átruházásként” való minősítést illetően önmagában még a ténylegesen átadott ügyfelek igen magas száma sem meghatározó, és főszabály szerint azon körülménynek sincs jelentősége, hogy az első vállalkozás – mint nem saját nevében eljáró tőzsdeügynöki társaság – együttműködik a második vállalkozással.

A költségekről

- 47 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az, hogy az első vállalkozás ügyfeleinek pénzügyi és egyéb vagyoni eszközeit e vállalkozás tevékenységének megszűnését követően a nemzeti jogszabályok értelmében megkötendő szerződés alapján egy második vállalkozás veszi át, még akkor is a vállalkozás vagy a vállalkozás részei átruházásának minősülhet, ha az első vállalkozás ügyfelei továbbra is szabadon dönthetnek úgy, hogy nem bízzák a második vállalkozásra a tőzsdei befektetéseik kezelését, amennyiben az ügyfélkör átadása bizonyított, amelynek értékelése a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ennek keretében az „átruházásként” való minősítést illetően önmagában még a ténylegesen átruházott ügyfelek

igen magas száma sem meghatározó, és főszabály szerint azon körülménynek sincs jelentősége, hogy az első vállalkozás – mint nem saját nevében eljáró tőzsdeügynöki társaság – együttműködik a második vállalkozással.

Aláírások